

ענבל קליינר

כנגד

כנגד כל הסכויים בבקר הזה
 החזרה נשמתי למקומה.
 בבקר הזה, כנגד כל הסכינים
 פקעת טמנתי באדמה.
 כנגד כל הסיוטים עורבים צמאים
 נחתו במרפסת, בקשו לרוות
 מצלחות-ההשקיה.
 כנגד כל מה שידעתי הלילה,
 לא נחפזתי
 להניסם בבהלה.

עתה, כנגד כל הכבד שבעולם,
 אחכה ימים ארכים בדממה.
 עד שרף ומדק ואמיץ כנחשון
 יסתער גבעול יחיד מחיק האדמה,
 יטיל עצמו בעורונו הירק
 לתוך
 מערבולות ימינו.

נעמה ארז

הדבר הזה

אשר אינה יודע לקרא לו בשם
 הוא נס.
 לפעמים הוא מגיע אחרי מריבה
 אכזרית.
 לפעמים הוא גורם לה לאחר לאוטובוס.
 לפעמים הוא פוקח עינים לאחר שנה עמקה
 להודות למי שהחזיר נשמה בחמלה
 או אוסף רסיסים שהתפזרו בסערה הגדולה
 על מנת שיהיה כוח להמשיך.
 לפעמים נדמה שלא צריך שום נס,
 כשהאכל על השלחן
 הילד חיה והחולה הבריא.

תמה חזק

שדרת הערמונים

מאיר, הילד שבקש סיגריה
 גהר עלי פחלום שדרת הערמונים
 בה יתרוצצו זאטוטים להם היום
 בהתעטף עלי רוחי
 בה כל הילדים הנשכחים
 של ניו-יורק רועשים
 בשל דמיונם העשיר מאד
 בשל החללים בהם נאלצו לגדל
 המכערים, הריקים.